

givning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder offentligretlige retsgrund-sætninger, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 629 af 29. juni 2001).

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er ikke almindelig klageinstans i forhold til tilsynsrådene. Ministeriet fører imidlertid tilsyn med, at tilsynsrådene ikke tilsidesætter den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, og at tilsynsrådernes udtalelser ikke er udtryk for en urigtig retsopfattelse eller hviler på et urigtigt faktisk grundlag, jf. § 61 a i lov om kommunernes styrelse.

De kommunale tilsynsmyndigheder kan ikke tage stilling til, om kommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig eller til spørgsmål vedrørende skønsudøvelsen, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Det kommunale tilsyn omfatter endvidere ikke spørgsmål om overholdelse af principperne for god forvaltningsskik.

Det kommunale tilsyn viger herudover i det omfang, der er andre klagemyndigheder, som er kompetente til at tage stilling til den pågældende sag.

Det kommunale tilsyn viger således i det omfang, det sociale nævn er kompetent til at tage stilling til en klage over afgørelser truffet af kommunen eller amtskommunen i medfør lov om aktiv socialpolitik. Det kommunale tilsyn viger ligeledes i det omfang, de regionale arbejds-mærkerådsråd er kompetente til at tage stilling til en klage over kommunens eller amtskommunens afgørelser.

Der er i lov om kommunernes styrelse hjemlet en række sanktioner, som tilsynsmyndighederne kan anvende over for ulovligheder i kommunestyret. Disse sanktioner omfatter suspension, annullation, tvangsbøder, anlæggelse af erstatningssag, erstatningsretlig bod og begæring om strafferetlig påtale. For at anvende sanktionerne annullation og tvangsbøder kræves, at en ulovlighed skal fremtræde med en vis klarhed, før tilsynet kan reagere.

Det bemærkes endelig, at anvendelse af tvangsbøder undertiden kan komme på tale for at tvinge en kommunalbestyrelse til at efterleve en bindende afgørelse truffet af en rekursinstans.»

Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 2959 behandler de regionale arbejdsmarkedsråd i øjeblikket klager over konkurrenceforvridning, og på baggrund af udfaldet af disse vil jeg vurdere,

om der er grundlag for at bede de kommunale tilsynsmyndigheder vurdere sagerne.

Spm. nr. S 3725

Til beskæftigelsesministeren (24/6 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren, på baggrund af ministerens brev til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg vedrørende omregning af indkomst fra skibe i Dansk Internationalt Skibsregister (alm. del – bilag 450), oplyse, hvordan og hvornår Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har haft mulighed for at drøfte valg af omregningsmodel, efter at de faglige organisationer har været inddraget?«

Svar (7/7 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ved Folketingets behandling af L 47 B, Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og Integrationsloven, blev der, for at skabe et fyldestgørende grundlag for valg af omregningsmodel, nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skulle analysere modellerne for omregning af DIS-hyre til bruttohyre.

Arbejdsgruppens rapport blev sendt til foreløbig orientering i udvalget ultimo marts og høringssvarene fra de faglige organisationer fulgte ca. 1 måned senere. Arbejdsmarkedsudvalget har dermed haft det endelige beslutningsgrundlag i næsten to måneder.

Rapporten og høringssvarene har endvidere været forelagt ordførerne for de partier, der stemte for loven ved 3. behandlingen.

Efter tilbagemeldingerne fra ordførerne tegnede der sig et flertal for brug af Arbejdsdirektoratets omregningsmodel.

På den baggrund har jeg tilkendegivet over for udvalget, at jeg agtede at bruge bemyndigelsen som beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget. Det vil sige Arbejdsdirektoratets model.

Hvis udvalget ønsker at drøfte rapporten og høringssvarene, er jeg indstillet på, at udmøntningen af bemyndigelsen afventer en sådan drøftelse.